

Även om turisterna oftast ställer till med besvär för oss som bor här så räddade de ön

Man får vandra genom öknen för att nå Playa de las Conchas. Men då får man å andra sidan Kanarieöarnas kanske finaste strand nästan helt för sig själv.

» När vi kommer till Playa de las Conchas på eftermiddagen är det nästan folktomt. En familj har slagit sig ner med sina filtar och picknickkorgar i den ena änden av stranden. Ett par med ryggsäck ligger i mitten. Annars är det öde.

INRAMNINGEN AV DEN guldfärgade stranden är dramatisk.

I bakgrunden reser sig ett rödfärgat vulkanberg och ute i bukten skyddas bukten av den obebodda klippön Montaña Clara som till formen påminner om en jättelik val. Blåtonad i fjärran skymtar ytterligare två obebodda öar.

– Det var värt att gå hit även om det är jobbigt, säger ryggsäcksparet som passerar oss på väg tillbaka till hamnen för att ta sista färjan till Lanzarote.

Nattlivet i byn består av en diskobar som heter La Arena. Öppet fredags- och lördagskvällar.

– Då går alla yngre dit och dricker öl, berättar Orlando Betancor, som kör oss tillbaka från stranden med sin jeep.

I forna tider var det omöjligt att bo på

Badgästerna når La Graciosa med en 20 minuters båtture från Lanzarote.

La Graciosa. Den ogästvänliga naturen, bristen på vatten och inte minst de ständiga attackerna från sjörövare gjorde livet för osäkert.

Det dröjde till 1876 innan ön befolkades. Ett fiskeriföretag kom då hit och byggde upp en konserverfabrik och en hamn. Fabriken är numera nedlagd. Men fiskarfamiljerna stannade kvar. Deras låga vitkalkade hus ligger fortfarande kvar, tätt samlade runt hamnen.

LA GRACIOSA HAR samma problem som alla glesbygdsområden. Många av ungdomar överger ön så fort de får en chans för att slippa det hårda livet som fiskare. Här flyttar de till Las Palmas. Utflyttningen är så stor att det under många år såg ut som om La Graciosa skulle bli en öde igen.

Allt vände när La Graciosa började upptäckas av badturister.

– Även om turisterna oftast ställer till med besvär för oss som bor här så räddade de ön, medger Orlando.

Färjan mellan Lanzarote och La Graciosa går med fyra turer om dagen. Vid färjeläget väntar Orlando med sin gam-

la taxijeepp. Det brukar bli en körning om dagen.

Orlando berättar att han också lämnade La Graciosa i sin ungdom för att söka lyckan.

– Jag var till och med i Madrid och jobbade ett tag. Men det var så mycket folk. För mycket stress. Aldrig möjlighet att ta det lugnt. Så jag flyttade tillbaka.

I dag är Orlando gift med sin ungdomsförälskelse från ön och nybliven pappa till en flicka. Han kommer aldrig mer att lämna La Graciosa, säger han.

– Varför skulle jag det? Det händer visserligen aldrig något. Men det passar mig bra. Här finns allt man behöver för ett gott liv.

TEXT:

Thomas Gustafsson
thomas.gustafsson
@aftonbladet.se

FOTO:

Peter Wixtröm
peter.wixtrom
@aftonbladet.se